

Szózat

Hazádnak rendületlenül légy híve,
óh, magyar,
Bölcsőd az s majdan sírod is, mely
ápol s eltakar.

A nagyvilágon e kívül
Nincsen számodra hely;
Áldjon, vagy verjen sors keze,
Itt élned, élned, halnod kell!
Áldjon, vagy verjen sors keze,
Itt élned, élned, halnod kell!

Föl-föl vitézek a csatára

A Szent Szabadság oltalmára
Édes hazánkért hősi vérünk
Ontjuk hullajtjuk nagy bátran míg
élünk

Föl-föl látjátok lobogómat
Indulj vidáman robogó had
Mennydörög az ágyú csattog a kard
Ez lelkesíti csatára a magyart

Híres Komárom be van véve
Klapka György a fővezére
Büszkén kiáll a csatatérre
Hajrá huszárok! Utánam előre!

Föl-föl vitézek a csatára
A Szent Szabadság oltalmára
Édes hazánkért hősi vérünk
Ontjuk hullajtjuk nagy bátran míg
élünk

Most szép lenni katonának,
Mert Kossuthnak verbuválnak.
Kossuth Lajos nem lett volna,
Katona sem lettem volna.
Éljen, éljen a nemzet!

Gyere pajtás(bajtárs), katonának,
Téged tesznek kapitánynak!
Pár esztendő nem a világ.
Éljen a magyar szabadság!
Éljen, éljen a nemzet!

Török bársony süvegem

Most élem gyöngy életem
Balog Ádám a nevem,
Ha vitéz vagy, jer velem.

Fakó lovam, a Murza
Lajta vizét átússza
Császárt, hogyha megkapom,
Bécs várába ugratom.

Kimegyek a doberdói harctérre,

Föltekintek a csillagos nagy égre
Csillagos ég merre van a magyar
hazám
Merre sirat engem az édesanyám?

Én Istenem, hol fogok én meghalni
Hol fog az én piros vérem kifolyni?
Olaszország közepében lesz a
sírom
Édesanyám arra kérem ne sírjon

Feladom a levelem a postára
Rátalál az édesanyám házára
Olvasd anyám vérrel írott leveletem
Doberdónál hagyom az életemet

Kraszna horka büszke vára,

Ráborult az éj homálya.
Tornyok ormán az őszi szél,
Elmúlt dicsőségről regél.
Rákóczinak dicső kora,
Nem jó vissza többé soha.

Harcosai rég pihennek
Bujdosó fejedelemnek.
A toronyban késő este
Tárogató nem sír messze.
Olyan kihalt, olyan árva,
Kraszna horka büszke vára.

A toronyban késő este
Tárogató nem sír messze.
Olyan kihalt, olyan árva,
Kraszna horka büszke vára.

Himnusz